

عنوان مقاله:

شناسایی دلالت های حکمت بازننگری علوم انسانی بر پایه آینده پژوهی به شیوه فراترکیب

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های کیفی در برنامه ریزی درسی، دوره 4، شماره 13 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

فرهاد شفیع پورمطلق - گروه مدیریت آموزشی دانشگاه آزاد

هانیه ملکی - سردبیررشد آموزش مشاور مدرسه

خلاصه مقاله:

عدم کارآمدی برنامه های درسی علوم انسانی برای دانشجویان، مهمترین توجیه بازننگری آنهاست زیرا رشته های فعلی برای آینده ای که دانشجویان به آن ورود پیدا می کنند، از کارآمدی چندانی برخوردار نیست. در پژوهش حاضر، دلالت های مبتنی بر یافته های مقالات علمی، با هم ترکیب شدند. روش پژوهش حاضر، شناسایی دلالت های حکمت بازننگری برنامه های درسی علوم انسانی مبتنی بر آینده پژوهی است. پژوهش حاضر بر اساس روش فراترکیب (سندلوساکی و بروساوا، ۲۰۰۷) تعیین شده و محیط پژوهش را کلیه مقالات منتشر شده طی سالهای ۱۳۷۱ تا ۱۴۰۰ تشکیل داده اند. شیوه نمونه گیری هدفمند و به شیوه اشباع نظری داده ها بوده است. لذا از بین ۵۳ مقالات انتخاب شده اولیه ۳۱ مقاله براساس داشتن شرایط ورود به پژوهش انتخاب شدند. تحلیل داده ها به شیوه کد گذاری باز، محوری و انتخابی، تحلیل داده ها صورت گرفت. یافته های پژوهش نشان داد، فرسودگی رشته ها، بی خاصیتی رشته ها، نظام مند نبودن رشته ها، بی تدبیر بودن رشته ها، ضعف ساختاری رشته ها، محدود بودن رشته ها، عملی نبودن رشته ها، پویا نبودن رشته ها، ایدئولوژی ضعیف رشته ها، میان رشته ای نبودن رشته ها، آسیب های جدی علوم انسانی موجود است و در نتیجه دلالت های بازننگری علوم انسانی بر این اساس باید تدوین و ارائه گردد.

کلمات کلیدی:

برنامه درسی، حکمت بازننگری، علوم انسانی، آینده پژوهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1895767>

